

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 1T/74/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212010289
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petr Kaňa
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2013:4212010289.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Kaňu a prísediacich Márie Szuriovej a Márie Zakarovej v trestnej veci obžalovaného R. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na hlavnom pojednávaní v Komárne 4. apríla 2013, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

R. X., narodený XX. T. XXXX v J. U., trvalé bydlisko P. T. č. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

približne od septembra 2010 až do 31. júla 2011 v W. v byte na X. ulici číslo XX, v ktorom žil v spoločnej domácnosti so svojou - teraz už bývalou - družkou H. O., narodenou X. H. XXXX, túto z dôvodu neopodstatnenej žiarlivosti pravidelne - najmenej dvakrát do týždňa - fyzicky napádal fackaním po tvári, ťahaním za vlasy a sácaním spôsobujúc jej tým fyzické utrpenie, pričom dňa 16. novembra 2010 ju drel päšťou do tváre a spôsobil jej zlomeniu nosa, a neustále sa jej vyhrážal zbitím a zabitím, a to najmenej v dvoch prípadoch tak, že držal v ruke kuchynský nôž, v dôsledku čoho poškodená žila v strachu a strese, čo negatívne vplývalo na jej psychický stav, a to až do doby, keď sa obžalovaný po vykázaní zo spoločného obydlija políciou odsťahoval k svojej matke do mesta P.,
t e d a

týral blízku osobu spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie najmä bitím, ponižovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozovalo jej fyzické zdravie a psychické zdravie,

č í m s p á c h a l

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 7 Tr. zák. s použitím nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. US 106/2011 účinného 21. decembra 2012 (č. 428/2012 Z.z.) na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd vo výroku o trest zrušuje trestný rozkaz Okresného súdu Komárno z 18. apríla 2012, č.k. 3T/52/2012 - 194, doručený obžalovanému 23. mája 2012, právoplatný 1. júna 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na podklade obžaloby okresnej prokurátorky v Komárne podanej na súd 21. mája 2012 pod č. 2 Pv 460/11-35 na obvineného R. X. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 psím. a/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, vykonal súd hlavné pojednávanie v dňoch 13. decembra 2012, 14. februára 2013 a 4. apríla 2013.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznaní viny za žalovaný trestný čin. Súčasne sa však vyjadril v tom v zmysle, že si nepamätá v podrobnostiach na útoky voči poškodenej. Uviedol, že má výpadky pamäte, a to od úrazu, ktorý mal vo februári 2009, v dôsledku ktorého bol v kóme. Od tejto doby sa zmenil, nepamätá si na veci, stal sa agresívnym, pričom o jeho agresivite mu vravela jeho priateľka H.. Taktiež uviedol, že v rozhodnom období požíval pervitín, a to 4 až 5 mesiacov, taktiež v danom období bral ukludňujúce lieky. V podstate si pamätá, že sa správal agresívne v tom období k jeho družke, ale už si nespomenie na konkrétne útoky. Uviedol, že je mu ľúto, že ubližoval žene, ktorú ľúbi a je pre neho ťažké, keď si uvedomuje čo urobil. Po tom, čo bol v kóme sa agresia u neho prejavovala tak, že aj malé veci ho nahnevali. Pamätá si na situáciu, keď poškodenej zlomil nos, a to z dôvodu, že ju pristihol, že si s niekým sms-kuje, kedy dôvodom bola žiarlivosť.

Vzhľadom na uvedené vyjadrenia obžalovaného, i keď tento urobil vyhlásenie o uznaní viny a zodpovedal kladne na otázky mu položené podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. zák. súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného R. X. o tom, že je vinný v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal, majúč za to, že vzhľadom na vyjadrenie obžalovaného, v zmysle ktorého si vo väčšej miere nepamätá na útoky voči poškodenej v rozhodnom období, je nevyhnutné vykonať dokazovanie aj vo vzťahu k otázke viny.

Súd v ďalšom vykonal dokazovanie výsluchom svedkov N. T., znalkyne T.. I. W., svedkyne (a súčasne poškodenej) H. O., svedkov H. B. a K. T. a čítaním listinných dôkazov, ktorými sú - zápisnica o trestom oznámení (č.l. 68 až 70), odborné lekárske vyjadrenie (č.l. 55 až 59), lekárska správa (č.l. 113a), potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija (č.l. 115 až 117), podstatný obsah priestupkového spisu Obvodného úradu Dunajská Streda (č.l. 120 až 152), rozhodnutie Obvodného úradu Dunajská Streda (č.l. 27 a 28), správy Sociálnej poisťovne, pobočka Dunajská Streda (č.l. 160), Obvodného úradu Dunajská Streda (č.l. 161), Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda (č.l. 166), Mesta Veľký Meder (č.l. 167), výsledky lustrácií evidencie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (z 3. apríla 2013) a Zboru väzenskej a justičnej stráže (č.l. 234), odpis registra trestov (zo 4. apríla 2013), rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda a uznesenie odvolacieho súdu (č.l. 169 až 176) a spisy Okresného súdu Komárno vedené pod sp. zn. 1T/145/2002 a 3T/52/2012.

Svedkovia H. (ktorá je súčasne poškodenou), N. T. a K. T. (jej rodičia) a H. B., ktorí boli s poškodenou v osobnom kontakte v rozhodnom období od septembra 2010 do 31. júla 2011 svojimi výpoveďami v ich súhrne usvedčili obžalovaného z konania ustáleného v skutkovej vete rozsudku. Poškodená podrobne, logicky a nerozporne opísala spolužitie s obžalovaným v uvedenom období vrátane všetkých prejavov jeho agresie voči nej, výpovede ostatných svedkov mali vo vzťahu k jej výpovedi podporný charakter, keď sa vyjadrovali najmä k spolužitiu obžalovaného s poškodenou skôr z toho hľadiska, čo im o ňom uviedla sama poškodená, resp. v niektorých prípadoch boli svedkami aj následkov agresie obžalovaného. Pokiaľ ide o situáciu, pri ktorej obžalovaný udrel poškodenú s následkom zlomeniny nosa, táto je preukázaná aj lekárskou správou (č.l. 150).

Znalkyňa - psychiatrička T.. I. W. bola na hlavnom pojednávaní vypočutá k záverom písomne vyhotovených znaleckých posudkov - jednak ohľadne poškodenej H. O. (ktorý vypracovala sama - č.l. 34 až 41) a jednak ohľadne obžalovaného (ktorý vypracovala so znalcom MUDr. P. P. - č.l. 42 až 53).

Znalčka zotrvala na záveroch písomne vyhotovených znaleckých posudkov.

Vo vzťahu k poškodenej znalecky u nej nebolo zistené, že by v dôsledku dlhodobého týrania, psychického a fyzického došlo k vzniku syndrómu týranej osoby a v zmysle znaleckých záverov nedošlo ani k vážnemu ohrozeniu jej duševného zdravia.

Vo vzťahu k obžalovanému znalci konštatovali, že tento v čase spáchania skutku mu kladenému za vinu trpel zmiešanou poruchou jednoduchej osobnosti, závislosťou na viacerých návykových látkach a organickým psychosyndrómom ľahkého stupňa. Ak obžalovaný nekonal pod vplyvom niektorej z návykových látok, uvedený komplex porúch nemal vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti a je schopný chápať zmysel trestného konania. Obžalovaný je chorobne závislý na viacerých návykových látkach, nie je chorobne závislý na alkohole, je schopný správne vnímať a reprodukovat' okolnosti prípadu, ak v danom čase nebol pod vplyvom niektorej z návykových látok. Jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nie je pre spoločnosť nebezpečný. Znalci nenavrhlí žiadnu z foriem ochranného liečenia. Znalci sa v posudku ďalej vyjadrili (č.l. 48 a 49), že pamäťové fondy obžalovaného nevykazujú významnejšiu patológiu. Ním verbalizované poruchy pamäti sú účelového charakteru a v psychiatrii neexistuje ochorenie, ktoré by sa prejavovalo takými poruchami pamäti ako prezentuje obžalovaný.

Na hlavnom pojednávaní znalčka na základe otázok bližšie vysvetlila niektoré znalecké závery.

Pokiaľ ide o (v posudku bližšie nešpecifikované) návykové látky, na ktorých je obžalovaný závislý, ide o opiáty, prchavé látky, a benzodiazepíny. Odporúčaná ochranná liečba nebola u obžalovaného navrhovaná len z toho dôvodu, že obžalovaný nedisponuje intelektovými danosťami, ktoré sú potrebné, aby takáto liečba splnila účel. Na závere, že ochranné liečenie by u obžalovaného nesplnilo účel znalčka zotrvala aj s poukazom na to, že obžalovaného pozná aj z vlastnej psychiatrickej praxe, nakoľko bol na oddelení, na ktorom pracuje, hospitalizovaný, takže pozná jeho stav.

Obžalovaný je schopný posúdiť následky svojho konania, ak požíje takéto látky, vie predpokladať tieto následky. Netrpí takým ochorením, ktoré by samo o sebe viedlo k tomu, aby sa dostal do stavu, kedy nie je schopný ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečnosť, avšak pri požívaní návykových látok nie je možné vylúčiť, že bude nebezpečný pre svoje okolie, avšak ako aj každý iný človek. Obžalovaný nemá motiváciu a vôľu podstúpiť liečenie, aby splnilo svoj účel, pričom takáto motivácia pre splnenie účelu je nevyhnutná.

Taktiež znalčka zotrvala na závere, že obžalovaným verbalizované poruchy pamäti sú účelového charakteru, a že v psychiatrii neexistuje ochorenie, ktoré sa by prejavovalo tak, ako to prezentuje, poukazujúc na to, že pokiaľ ide o zistené poškodenie mozgu v zmysle lekárskej správy, ktorou ako znalci disponovali, toto nemohlo mať vplyv na poruchy pamäti, tak ako ich uvádzal obžalovaný a v psychiatrii neexistuje ochorenie, ktoré sa ním uvádzaním spôsobom prejavovalo.

Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný skutok sa stal, teda, že obžalovaný týral blízku osobu - v rozhodnom období jeho družku - spôsobujúc jej fyzické a psychické utrpenie najmä bitím, ponižovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, ktoré ohrozovalo jej fyzické zdravie a psychické zdravie, čím spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Dôkazne je jeho konanie ustálené v tzv. skutkovej vete výrokovej časti rozsudku preukázané primárne výpoveďou svedkyne (a súčasne poškodenej) H. O. a nepriamo aj výpoveďami svedkov N. T., K. T. a H. B., rovnako aj odborným chirurgickým vyjadrením a lekárskou správou vo vzťahu k zraneniam, ktoré poškodená utrpela počas spolužitia s obžalovaným (najzávažnejším vo forme zlomeniny nosa).

Pri ukladaní trestu súd vychádzal z trestnej sadzby odňatia slobody uvedenej v § 208 ods. 1 Tr. zák. (3 až 8 rokov) upravenej tzv. asperačnou zásadou podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, keďže posudzovaný zločin bol spáchaný vo viacčinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák., pre ktorý bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu z 18. apríla 2012, č.k. 3T/52/2012 - 194, mu doručeným 23. mája 2012, právoplatným 1. júna 2012.

Podľa § 38 ods. 7 Tr. zák. súd pri ukladaní trestu neaplikoval § 38 ods. 4 Tr. zák., nakoľko mal za to, že súčasné použitie § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Ustanovenia § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. súd aplikoval s použitím nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28. novembra 2012, sp. zn. PL. US 106/2011 účinného 21. decembra 2012 (č. 428/2012 Z.z.), na základe čoho pri určovaní výmery trestu (z hľadiska druhu obligatórne trestu odňatia slobody v zmysle § 34 ods. 6 Tr. zák.) prichádzalo do úvahy ukladanie tohto trestu v sadzbe 3 (tri) roky až 10 (desať) rokov a 8 (osem) mesiacov odňatia slobody.

Vzhľadom na recidívu obžalovaného, ktorý má v registri trestov 10 záznamov, ako aj skutočnosť, že obžalovanému sa ukladal okrem prejednávaneho zločinu trest aj za prečin krádeže, pre ktorý bol odsúdeným skorším vyššie citovaným trestným rozkazom na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (ôsmich) mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, bolo nevyhnutné pôsobiť na obžalovaného nepodmienečným trestom odňatia slobody.

Pri určovaní výmery súd zohľadnil dobu protiprávneho konania (menej ako jeden rok), jeho závažnosť a následky, keď poškodená v rozhodnom období bola preukázateľne lekárske ošetrovaná z dôvodu fyzických útokov zo strany obžalovaného len v jednom prípade - v dôsledku zlomeniny nosa, ktoré zranenie vychádzajúc z odborného vyjadrenia (č.l. 57) u poškodenej nezanechalo trvalé následky. Rovnako neboli znaleckým psychiatrickým dokazovaním zistené žiadne následky na psychike poškodenej, nebol u nej zistený syndróm týranej osoby a podľa vyjadrenia znalkyne na hlavnom pojednávaní táto je psychicky zdravým jedincom. Súd zohľadnil aj vyjadrenia obžalovaného, v zmysle ktorých sa priznal k spáchaniu žalovaného skutku a tento oľutoval. I keď súd jeho vyhlásenie o uznaní viny neprijal a vyjadrenia o výpadkoch pamäti považoval, poukazujúc na znalecký psychiatrický posudok, za účelové, súd poukazuje na právo obžalovaného brániť sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný, pričom z vyjadrení obžalovaného prinajmenšom vyplynula istá miera uvedomenia si spáchania žalovaného skutku, ktorý oľutovanie viackrát deklaroval.

Spravujúc sa uvedenými úvahami z hľadiska výmery trestu odňatia slobody súd považoval za primeraný súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, tj. vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd ukladajúc súhrnný trest vo výroku o trest zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Komárno z 18. apríla 2012, č.k. 3T/52/2012 - 194, doručený obžalovanému 23. mája 2012, právoplatný 1. júna 2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Napriek psychiatricky znalecky konštatovanej závislosti na viacerých návykových látkach súd obžalovanému neuložil žiadnu z foriem ochranného liečenia v súlade so záverom znalcov - psychiatrov o tom, že jeho účel u obžalovaného vzhľadom na jeho osobné danosti nemožno dosiahnuť, poukazujúc súčasne na § 73 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého ochranné liečenie (súd) neuloží, ak je vzhľadom na osobu páchatel'a zrejme, že jeho účel nemožno dosiahnuť.

Pokiaľ ide o návrh obžalovaného na oboznámenie znaleckého psychiatrického posudku vypracovaného voči jeho osobe v inej trestnej veci (vedenej Okresným súdom Dunajská Streda), z ktorého v zmysle vyjadrenie obhajcu (č.l. 318) malo vyplynúť, že obžalovaný v čase spáchania inkriminovaného skutku nebol v dobrom zdravotnom stave, tento návrh súd postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol, nakoľko sa týkal okolností už zistených iným dôkazom - v posudzovanom konaní vyhotoveným psychiatrickým znaleckým posudkom vrátane výsluchu znalkyne. Rovnako odmietol aj návrh obhajoby na zabezpečenie zdravotnej dokumentácie obžalovaného od jeho ošetrojúcej lekárky z dôvodu, že vychádzajúc z výpovede znalkyne psychiatričky - znalci pri skúmaní duševného stavu v prípravnom konaní pri vypracúvaní znaleckého posudku disponovali uvedenou zdravotnou dokumentáciou a jej obsah bol podkladom pre vypracovaný znalecký posudok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na tunajšom súde, pričom o odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.